

и тичешкомъ се избавилъ отъ враговетъ, по тѣзи причина дори до днесъ онѣва мѣсто се нарича „*Куртевий ровъ*“. Сабинянитъ като биле прѣдуназени отъ опасността, направиле едно свирено сражение, което никого не показало побѣдителъ, макаръ че сж паднале много жъртви, между които билъ и Остилий, за който се казвало че билъ съпругътъ на Ерсилія, и дедо на Остилия, който царувалъ слѣдъ Нума. Подиръ туй станале и много други стълкновение, но, както е естествено, дума става особно за едно тоестъ за последното, на което Ромулъ, като билъ ударенъ по главата си съ единъ камъкъ, безъ малко щель да падне на земята, по тѣзи причина извѣдникъ прѣстаналъ да се въспротиви противъ Сабинянитъ. А Римлянитъ отъ страхъ показале гърбъ, и почнале да бѣгатъ къмъ Палатинското бърдо, гонени отъ враговетъ отъ къмъ полянитъ. Но Ромулъ щомъ дошелъ на себе си, искалъ да се стреми на оружия, и да се въспротиви противъ бегающитъ, за това силно се извикалъ, и молелъ войската си да се сирѣ и да воюва противъ врагътъ. Беганието обаче, което ставало около него било твърдѣ много, за то никой не смѣлъ да се обърне назадъ. Тогазъ той вдигналъ рждѣтъ си къмъ небото, и се помолилъ на Юпитера дано да сирѣ войската му отъ бегъ, и да не оставелъ Римската честь да падне, но да я възвиши. Щомъ молитвата се свършила, и мнозина отъ Римекитъ войници се засрамили отъ царьтъ, и съ едно необикновено изменение бегающитъ дошли на себе си и се удързо-